

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
KRAŠTO APSAUGOS SISTEMOS ORGANIZAVIMO IR KARO TARNYBOS
ĮSTATYMO NR. VIII-723 2, 12, 13, 18, 20, 21, 28, 29, 44, 53, 55, 59, 62, 65, 65¹, 67, 68 IR
77² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. lapkričio 3 d. Nr. XII-2722
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį nauja 13 dalimi:

„13. **Karinių operacijų žvalgyba** – Lietuvos kariuomenės veikla, apimanti informacijos, reikalingos karinėms operacijoms planuoti ir vykdyti, rinkimą, apdorojimą, vertinimą ir panaudojimą.“

2. Buvusias 2 straipsnio 13–33 dalis laikyti atitinkamai 14–34 dalimis.

3. Pakeisti 2 straipsnio 14 dalį ir ją išdėstyti taip:

„14. **Kariūnas** – karys, atliekantis karo tarnybą studijuodamas Lietuvos arba užsienio valstybės švietimo įstaigoje, kurią baigusiems asmenims suteikiamas karininko laipsnis (toliau – karo mokymo įstaiga), taip pat karys, atliekantis karo tarnybą mokydamasis pagal karinio rengimo programas Lietuvos karo mokymo įstaigoje ir kartu studijuodamas kitoje Lietuvos aukštojoje mokykloje. Kariūno tarnyba trunka, iki jis priimamas į profesinę karo tarnybą, išleidžiamas į atsargą arba atleidžiamas ar pašalinamas iš karo mokymo įstaigos ar Lietuvos aukštosios mokyklos.“

2 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Įgyvendindama šio straipsnio 1 dalyje nustatytus uždavinius, kariuomenė pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis ar Krašto apsaugos ministerijos tarptautinius susitarimus bendradarbiauja su NATO institucijomis ir kitų NATO valstybių ginkluotosiomis pajėgomis.“

3 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 13 straipsnio 7 dalį nauju 3 punktu:

„3) nustato kariuomenei karinių operacijų žvalgybos užduotis;“.

2. Buvusius 13 straipsnio 7 dalies 3–24 punktus laikyti atitinkamai 4–25 punktais.

3. Pakeisti 13 straipsnio 7 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) nustato kovinio parengimo reikalavimus institucijoms, kurios, įvedus karo padėtį, priskiriamos ginkluotosioms pajėgoms;“.

4. Pakeisti 13 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Kai kariuomenės vado nėra arba jis laikinai negali vykdyti pareigų, jį pavaduoja Jungtinio štabo viršininkas arba krašto apsaugos ministro įsakymu kitas karininkas, turintis generolo (admirolo) laipsnį.“

4 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 18 straipsnio 1 dalį 11 punktu:

„11) teikiant pagalbą žvalgybos institucijoms vykdant žvalgybos užduotis, kai tam nepakanka ar nėra tinkamų žvalgybos institucijos pajėgų.“

2. Papildyti 18 straipsnį nauja 12 dalimi:

„12. Šio straipsnio 1 dalies 11 punkte nurodytu atveju kariniai vienetai gali būti pasiųsti teikti pagalbą žvalgybos institucijai krašto apsaugos ministro įsakymu, gavus žvalgybos institucijos vadovo rašytinį prašymą. Karinių vienetų ir žvalgybos institucijos veiksmai koordinuojami pagal kariuomenės vado ar jo įgaliotų karinių vienetų vadų ir žvalgybos institucijos vadovo ar jo įgaliotų žvalgybos pareigūnų suderintą sąveikos planą.“

3. Buvusias 18 straipsnio 12 ir 13 dalis laikyti atitinkamai 13 ir 14 dalimis.

5 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 20 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„20 straipsnis. Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija

1. Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija (toliau – Akademija) yra karo mokymo įstaiga – valstybinis universitetas.

2. Akademija veikia kaip biudžetinė įstaiga, jos savininko teises ir pareigas įgyvendina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Akademija reorganizuojama ir likviduojama Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo nustatyta tvarka. Sprendimą dėl Akademijos reorganizavimo ir likvidavimo Vyriausybės teikimu priima Seimas. Akademija finansuojama iš Krašto apsaugos ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų. Akademijos struktūrą ir pareigybių sąrašą tvirtina krašto apsaugos ministras.

3. Kariūnų tarnybos Akademijoje sąlygas ir tvarką nustato Akademijos statutas ir kiti tikrąją karo tarnybą reglamentuojantys teisės aktai. Akademijos statutą krašto apsaugos ministro teikimu tvirtina Vyriausybė.

4. Akademijai vadovauja vienasmenis valdymo organas – Akademijos viršininkas, kurį į pareigas skiria krašto apsaugos ministras. Akademijos tikslams pasiekti sudaromi patariamieji organai – Akademijos senatas ir Akademijos taryba. Akademijos organų funkcijos nustatomos Akademijos statute.

5. Akademijos darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, taikomos biudžetinių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimą reglamentuojančių teisės aktų nustatytos darbo apmokėjimo sąlygos.

6. Akademijoje kariūnai rengiami būti karininkais pagal universitetinių studijų, karinio rengimo ir neformaliojo švietimo programas. Karininkų rengimo Akademijoje reikalavimus kariuomenės vado teikimu nustato krašto apsaugos ministras.

7. Kariūnai, pareiškę norą įgyti krašto apsaugos sistemai reikalingų specialybių, įgyjamų suteikiant aukštojo mokslo kvalifikaciją kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose, ir atitinkantys priėmimo studijuoti pagal atitinkamas studijų programas sąlygas, gali būti siunčiami studijuoti kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose. Kariūnai, išsiųsti studijuoti kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose, įgyja Akademijos klausytojo statusą ir būti karininkais rengiami pagal karinio rengimo programas. Kariūnams, įgijusiems aukštojo mokslo kvalifikaciją kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose ir baigusiems karinio rengimo programas Akademijoje, išduodamas atitinkamos Lietuvos aukštosios mokyklos diplomas, liudijantis suteiktą kvalifikacinį laipsnį, ir Akademijos pažymėjimas, liudijantis karinio rengimo programos baigimą. Kariūnų siuntimo studijuoti kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose atrankos sąlygas ir tvarką nustato krašto apsaugos ministras.

8. Krašto apsaugos sistemai reikalingų specialybių, įgyjamų suteikiant aukštojo mokslo kvalifikaciją kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose, sąrašą kariuomenės vado teikimu nustato krašto apsaugos ministras. Į konkrečias Lietuvos aukštąsias mokyklas siunčiamų kariūnų skaičius pagal Lietuvos aukštųjų mokyklų vykdomas studijų programas atitinkamais metais nustatomas Krašto apsaugos ministerijos ir atitinkamos Lietuvos aukštosios mokyklos susitarimu ir paskelbiamas priėmimo į Akademiją studijuoti pagal universitetinių studijų, karinio rengimo ir neformaliojo švietimo programas sąlygose.

9. Akademijoje pagal universitetines studijų programas gali būti rengiami karybos ir nacionalinio saugumo specialistai. Akademijoje taip pat atliekami nacionaliniam saugumui ir gynybai reikšmingi moksliniai tyrimai, gali būti organizuojamas kitų tikrosios karo tarnybos karių karinis rengimas ir neformalusis švietimas.

10. Karinis rengimas Akademijoje organizuojamas tikrosios karo tarnybos karių profesiniams įgūdžiams formuoti ir tobulinti bei kariuomenės vado teikimu krašto apsaugos ministro nustatytoms specialybėms įgyti.

11. Priėmimo į Akademiją studijuoti pagal universitetinių studijų, karinio rengimo ir neformaliojo švietimo programas sąlygas nustato krašto apsaugos ministras. Akademijos viršininkas nustato priėmimo į Akademiją organizavimo tvarką.

12. Į Akademiją priimami vidurinių išsilavinimą įgiję, profesinei karo tarnybai tinkantys ir krašto apsaugos ministro nustatytas priėmimo į Akademiją studijuoti pagal universitetinių studijų, karinio rengimo ir neformaliojo švietimo programas sąlygas atitinkantys asmenys. Priimamas į Akademiją kariūnu asmuo pasirašo su Akademija kariūno tarnybos sutartį, kuria įsipareigoja studijuoti ir vykdyti kitas kariūno pareigas, o po studijų – tarnauti profesinėje karo tarnyboje, jeigu studijų baigimo dieną būtų į ją pakviestas. Kariūnai kviečiami į profesinę karo tarnybą atsižvelgiant į jų studijų ir karinio rengimo rezultatus ir krašto apsaugos sistemos bei karo tarnybos poreikius. Jeigu studijas arba karinio rengimo programą Akademijoje baigusiam kariūnui nepasiūloma sudaryti profesinės karo tarnybos sutarties, jis yra išleidžiamas į atsargą.

13. Kariūnų studijos, karinis rengimas ir neformalusis švietimas Akademijoje ir kariūnų, išsiųstų studijuoti vadovaujantis šio straipsnio 8 dalies nuostatomis, studijos kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose apmokamos iš Krašto apsaugos ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų. Už kariūnų studijas kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose mokama ne didesnė nei norminė studijų kaina. Kariūnams suteikiama gyvenamoji patalpa (kareivinėse). Išsiųstiems studijuoti į kitas Lietuvos aukštąsias mokyklas kariūnams gyvenamoji patalpa suteikiama krašto apsaugos ministro nustatyta tvarka. Kariūnai aprūpinami maistu arba Akademijos statute nustatytais atvejais jiems mokama Vyriausybės nustatyto dydžio maitinimosi išlaidų pinigine kompensacija. Kariūnams iš Krašto apsaugos ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų skiriamos stipendijos. Kariūnų stipendijų dydžius ir mokėjimo tvarką nustato Akademijos statutas. Kariūnams Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme numatytos stipendijos neskiriamos. Kariūnų kelionių išlaidų atlyginimo sąlygas nustato Akademijos statutas. Kariūnų kelionių išlaidų atlyginimo tvarką, maksimalų per dieną nuvažiuojamą atstumą į abi puses, už kurį atlyginamos kelionės išlaidos, ir kelionės nuosavu transportu vieno kilometro atlyginamų išlaidų dydį nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

14. Su kariūnais, pašalintais iš Lietuvos aukštųjų mokyklų, į kurias buvo išsiųsti studijuoti ir įgyti krašto apsaugos sistemai reikalingų specialybių, kariūnų tarnybos sutartys nutraukiamos ir jie pašalinami iš Akademijos.

15. Karių, Akademijoje besimokančių pagal formaliojo arba neformaliojo švietimo programas, laipsniai mokymosi Akademijoje laikotarpiui suspenduojami. Kariūnams rengimo būti karininkais laikotarpiu Akademijos statuto nustatyta tvarka suteikiami kariūnų laipsniai.

16. Pagal Krašto apsaugos ministerijos susitarimus su kitomis valstybės institucijomis ar atitinkamomis kitų valstybių institucijomis Akademijos statuto ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka

Akademijoje gali studijuoti kitų valstybės institucijų valstybės tarnautojai, taip pat užsienio valstybių piliečiai.“

6 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnio 7 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) kariūnai – nuo priėmimo į karo mokymo įstaigą dienos.“

7 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 28 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Į profesinę karo tarnybą šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys priimami sudarant profesinės karo tarnybos sutartį. Jeigu priimamas į profesinę karo tarnybą asmuo nėra atlikęs privalomosios pradinės karo tarnybos ar kitu būdu įgijęs reikiamo pagrindinio karinio parengtumo, priimant į profesinę karo tarnybą jam nustatomas bandomasis laikotarpis, kurio metu karys siunčiamas mokytis pagal karinio rengimo programas, skirtas kariniam parengtumui įgyti.“

8 straipsnis. 29 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 29 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu karo prievolinkai, stojantys į savanorių karo tarnybą ar kitą tarnybą aktyviajame rezerve, nėra įgiję pagrindinio karinio parengtumo, jie siunčiami mokytis pagal karinio rengimo programas, skirtas kariniam parengtumui įgyti.“

9 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 44 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jeigu kariūnas pašalinamas iš karo mokymo įstaigos arba Lietuvos aukštosios mokyklos, į kurią buvo siųstas šio įstatymo 20 straipsnyje nustatyta tvarka, arba atsisako sudaryti profesinės karo tarnybos sutartį, jis privalo, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytas sąlygas, atlyginti mokymo išlaidas, išskyrus išlaidas už pirmuosius studijų metus.“

2. Pakeisti 44 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Mokymo karo mokymo įstaigoje, Lietuvos aukštojoje mokykloje arba užsienio valstybės aukštojoje mokykloje įgyjant aukštojo mokslo kvalifikaciją, išlaidos atlyginamos tik tuo atveju, jeigu karys profesinėje karo tarnyboje neištarnauja 5 metų po mokymo baigimo. Išlaidos, susijusios su kario profesiniu parengimu ir kvalifikacijos tobulinimu, atlyginamos tik tuo atveju, jeigu karys neištarnauja profesinėje karo tarnyboje ar tarnyboje aktyviajame rezerve 3 metų po profesinio parengimo ar kvalifikacijos tobulinimo pabaigos. Mokymo, profesinio

parengimo ir kvalifikacijos tobulinimo išlaidos neatlyginamos, jeigu karys krašto apsaugos ministro sprendimu nutraukia profesinės karo tarnybos, kario savanorio ar aktyviojo rezervo kario sutartį prieš terminą dėl pripažintų svarbių priežasčių ir nuo kario valios nepriklausančių bei nepašalinamų aplinkybių.“

10 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 53 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Pirmasis karininko laipsnis suteikiamas kariūnams, baigusiems karo mokymo įstaigą arba Lietuvos aukštąją mokyklą ir karinio rengimo programą Akademijoje ir davusiems karininko priesaiką. Šis laipsnis taip pat suteikiamas Lietuvos Respublikos piliečiams, turintiems aukštąjį išsilavinimą ir baigusiems karinio rengimo programą, skirtą karininkams parengti.“

2. Pakeisti 53 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Baigusiems karinio rengimo programas, skirtas karininkams parengti, ir stojantiems į profesinę karo tarnybą arba atliekantiems profesinę karo tarnybą ir jos metu baigusiems karinio rengimo programas, skirtas karininkams parengti, aukštąjį universitetinį išsilavinimą įgijusiems teisininkams, taip pat gydytojams vietoj pirmojo leitenanto laipsnio tokia pačia tvarka gali būti suteikiamas aukštesnis vyresniojo leitenanto ar kapitono (kapitono leitenanto) laipsnis.“

11 straipsnis. 55 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 55 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Pirmąjį karininko laipsnį kariūnams, baigusiems karo mokymo įstaigą arba Lietuvos aukštąją mokyklą ir karinio rengimo programą Akademijoje, krašto apsaugos ministro teikimu suteikia Respublikos Prezidentas. Kitais atvejais pirmąjį karininko laipsnį suteikia krašto apsaugos ministras.“

12 straipsnis. 59 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 59 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Profesinės karo tarnybos kariams dėl paskyrimo į šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalyje nustatytas pareigas ar tarnybą, pasibaigus šių pareigų ar tarnybos terminui ir grįžtantiems į pareigas ar tarnybą Lietuvos Respublikoje, taip pat pasibaigus tarptautinės operacijos ar ilgalaikio plaukiojimo terminui ir grįžtantiems į pareigas ar tarnybą Lietuvos Respublikoje, suteikiamos iki 5 kalendorinių dienų persikėlimo atostogos. Šių atostogų metu profesinės karo tarnybos kariams mokamas Vyriausybės nustatyta tvarka apskaičiuotas vidutinis jų atlyginimas.“

2. Pakeisti 59 straipsnio 16 dalį ir ją išdėstyti taip:

„16. Kariūnų atostogų trukmę *mutatis mutandis* reglamentuoja Mokslo ir studijų įstatymas.“

13 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 62 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Karių uniformų ir skiriamųjų ženklų etalonus tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Tikrosios karo tarnybos karių uniformos dėvėjimo tvarką nustato krašto apsaugos ministras kariuomenės vado teikimu.“

14 straipsnis. 65 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 65 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) išleistiems į atsargą kariams, atleistiems iš tarnybos žvalgybos pareigūnams ir atleistiems iš civilinės krašto apsaugos tarnybos statutiniams valstybės tarnautojams – pareigūnų ir karių valstybinės pensijos už tarnybą ir pareigūnų ir karių valstybinės netekto darbingumo pensijos gavėjams – ne ilgiau kaip 6 mėnesius po jų išleidimo į atsargą ar atleidimo iš tarnybos dienos;“.

15 straipsnis. 65¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 65¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Kariams, į tarptautines operacijas ar specialiąsias misijas siunčiamiems, jose dalyvaujantiems ir dalyvavusiems valstybės tarnautojams ir darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, į tarptautines operacijas ar specialiąsias misijas siunčiamų, jose dalyvaujančių ir dalyvavusių karių, valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, taip pat karių, atliekančių tarnybą – ilgalaikį plaukiojimą ar grįžusių iš ilgalaikio plaukiojimo, sutuoktiniams, vaikams (įvaikiams), tėvams (itėviams), asmenims, kurių globėjais ar rūpintojais jie paskirti, karių, valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, sutuoktinių vaikams (įvaikiams), asmenims, kurių globėjais ar rūpintojais jie paskirti, su siunčiamais į tarptautines operacijas ar specialiąsias misijas, jose dalyvaujančiais ir dalyvavusiais kariais, valstybės tarnautojais ir darbuotojais, dirbančiais pagal darbo sutartis, su siunčiamais į tarnybą – ilgalaikį plaukiojimą ar grįžusiais iš jo kariais, bendrai gyvenantiems asmenims, nurodytiems Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatyme, taip pat šio įstatymo 65 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytiems asmenims teikiamos iš Krašto apsaugos ministerijai skirtų asignavimų finansuojamos psichologų paslaugos, kurių mastą ir tvarką nustato krašto apsaugos ministras.“

2. Pakeisti 65¹ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Tikrosios karo tarnybos, atsargos ir dimisijos kariams, kurių sveikata sutriko dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų vykdymu, arba kai jų sveikata sutrikdyta dėl priežasčių, susijusių su kario statusu, tapusiems neįgaliesiems arba likus liekamųjų reiškinių (sutriko motorinės ir (ar) sensorinės, ir (ar) psichinės funkcijos), trikdančių tarnybinių funkcijų vykdymą, iš Krašto apsaugos ministerijai skirtų asignavimų kompensuojamos neįgaliesiems skirtų techninių pagalbos priemonių įsigijimo, jų priežiūros ir remonto išlaidos. Šių išlaidų kompensavimo tvarką nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.“

16 straipsnis. 67 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 67 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„67 straipsnis. Vienkartinės kompensacijos kario žūties (mirties) ar sveikatos sutrikimo atveju

1. Kariui žuvus (mirus) ar sutrikus jo sveikatai dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų vykdymu, arba kai karys nužudytas ar jo sveikata sutrikdyta dėl priežasčių, susijusių su kario statusu, iš Krašto apsaugos ministerijai skirtų asignavimų išmokama šio straipsnio nustatytais sąlygomis ir tvarka šio straipsnio 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 ir 13 dalyse nustatyto dydžio vienkartinė kompensacija. Šio straipsnio 6, 7, 8, 9, 10, 11 ir 12 dalyse nustatyta vienkartinė kompensacija mažinama priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos netekto darbingumo vienkartinės kompensacijos ar netekto darbingumo periodinės kompensacijos, mokėtinos ne daugiau kaip 12 mėnesių, dydžiu. Šio straipsnio 13 dalyje nustatyta vienkartinė kompensacija mažinama priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos vienkartinės socialinio draudimo išmokos apdraustajam mirus dydžiu.

2. Kariui žuvus (mirus) dėl priežasčių, susijusių su kario statusu, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje numatytus atvejus, iš Krašto apsaugos ministerijai skirtų asignavimų išmokama šio straipsnio nustatytais sąlygomis ir tvarka šio straipsnio 14 dalyje nustatyto dydžio vienkartinė kompensacija, kuri mažinama priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos vienkartinės socialinio draudimo išmokos apdraustajam mirus dydžiu.

3. Šiame straipsnyje nustatytos vienkartinės kompensacijos nemokamos, jeigu karys žuvo (mirė) ar jo sveikata sutriko darant nusikalstamą veiką, nevykdant teisėto įsakymo, nesilaikant saugumo technikos ar pareigybės nuostatų reikalavimų, eismo įvykio metu, jeigu šis karys vairavo transporto priemonę neturėdamas teisės ją vairuoti arba perdavė transporto priemonę vairuoti asmeniui, apsvaigusiam nuo alkoholio, narkotikų, psichotropinių ar psichiką veikiančių

medžiagų arba neturinčiam teisės ją vairuoti, taip pat jeigu kario žūties (mirties) ar sveikatos sutrikimo priežastis buvo apsvaigimas nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar psichiką veikiančių medžiagų, jeigu karys nusižudė, kėsinosi nusižudyti ar tyčia susižalojo.

4. Kario sveikatos sutrikimo sunkumo laipsnį nustato Lietuvos kariuomenės Karinės medicinos ekspertizės komisija, sudaroma ir veikianti Vyriausybės nustatyta tvarka. Kario žūties (mirties) ar sveikatos sutrikimo priežastinį ryšį su tarnybinių pareigų vykdymu ar kario statusu nustato krašto apsaugos ministro sudaryta tarnybinio tyrimo komisija. Tarnybinio tyrimo komisijos darbo tvarką ir kario žūties (mirties) ar sveikatos sutrikimo priežastinio ryšio su tarnybinių pareigų vykdymu ar kario statusu nustatymo kriterijus nustato krašto apsaugos ministras.

5. Kario žūties (mirties) ar sveikatos sutrikimo priežastinis ryšys su tarnybinių pareigų vykdymu ar kario statusu nustatomas, jeigu nuo kario mirties fakto ar sveikatos sutrikimo nustatymo nepraėjo daugiau kaip 3 metai. Tarnybinio tyrimo ir Lietuvos kariuomenės Karinės medicinos ekspertizės komisijų sprendimai gali būti skundžiami teismui per 10 dienų nuo jų įteikimo kariui arba kitiems šio straipsnio 15 dalyje nurodytiems asmenims ar jų atstovams.

6. Dėl sveikatos sutrikimo netekusiam 75–100 procentų darbingumo kariui mokama 60 atitinkamo laipsnio profesinės karo tarnybos kariui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Kariūnui mokama 60 profesinės karo tarnybos eiliniui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Vienkartinė kompensacija krašto apsaugos ministro sprendimu gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 30 mėnesių nuo sprendimo dėl vienkartinės kompensacijos išmokėjimo priėmimo dienos.

7. Dėl sveikatos sutrikimo netekusiam 60–70 procentų darbingumo kariui mokama 48 atitinkamo laipsnio profesinės karo tarnybos kariui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Kariūnui mokama 48 profesinės karo tarnybos eiliniui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Vienkartinė kompensacija krašto apsaugos ministro sprendimu gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 24 mėnesius nuo sprendimo dėl vienkartinės kompensacijos išmokėjimo priėmimo dienos.

8. Dėl sveikatos sutrikimo netekusiam 45–55 procentų darbingumo kariui mokama 36 atitinkamo laipsnio profesinės karo tarnybos kariui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Kariūnui mokama 36 profesinės karo tarnybos eiliniui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Vienkartinė kompensacija krašto

apsaugos ministro sprendimu gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 18 mėnesių nuo sprendimo dėl vienkartinės kompensacijos išmokėjimo priėmimo dienos.

9. Dėl sveikatos sutrikimo netekusiam iki 40 procentų darbingumo kariui mokama 30 atitinkamo laipsnio profesinės karo tarnybos kariui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Kariūnui mokama 30 profesinės karo tarnybos eiliniui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Vienkartinė kompensacija krašto apsaugos ministro sprendimu gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 12 mėnesių nuo sprendimo dėl vienkartinės kompensacijos išmokėjimo priėmimo dienos.

10. Jeigu sunkaus sveikatos sutrikimo atveju karys po gydymo (pasibaigus laikinojo nedarbingumo terminui) netapo neįgalus, tačiau liko liekamųjų reiškinių (sutriko motorinės ir (ar) sensorinės, ir (ar) psichinės funkcijos) ir dėl to sumažėjo kario tinkamumas tarnybai pagal sveikatos būklę, kuris nustatomas praėjus 12 mėnesių nuo laikinojo nedarbingumo termino pabaigos, jam mokama 24 atitinkamo laipsnio profesinės karo tarnybos kariui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Jeigu sunkaus sveikatos sutrikimo atveju kariūnas po gydymo netapo neįgalus, tačiau liko liekamųjų reiškinių (sutriko motorinės ir (ar) sensorinės, ir (ar) psichinės funkcijos) ir dėl to sumažėjo kariūno tinkamumas tarnybai pagal sveikatos būklę, kuris nustatomas praėjus 12 mėnesių nuo laikinojo nedarbingumo termino pabaigos, jam mokama 24 profesinės karo tarnybos eiliniui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Vienkartinė kompensacija krašto apsaugos ministro sprendimu gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 12 mėnesių nuo sprendimo dėl vienkartinės kompensacijos išmokėjimo priėmimo dienos. Šioje dalyje numatyta vienkartinė kompensacija nemokama, jeigu vienkartinė kompensacija kariui išmokėta šio straipsnio 8 ar 9 dalyje numatytais atvejais.

11. Jeigu apysunkio sveikatos sutrikimo atveju karys po gydymo (pasibaigus laikinojo nedarbingumo terminui) netapo neįgalus, tačiau liko liekamųjų reiškinių (sutriko motorinės ir (ar) sensorinės, ir (ar) psichinės funkcijos) ir dėl to sumažėjo kario tinkamumas tarnybai pagal sveikatos būklę, kuris nustatomas praėjus 6 mėnesiams nuo laikinojo nedarbingumo termino pabaigos, jam mokama 18 atitinkamo laipsnio profesinės karo tarnybos kariui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Jeigu apysunkio sveikatos sutrikimo atveju kariūnas po gydymo (pasibaigus laikinojo nedarbingumo terminui) netapo neįgalus, tačiau liko liekamųjų reiškinių (sutriko motorinės ir (ar) sensorinės, ir (ar) psichinės funkcijos) ir dėl to sumažėjo kariūno tinkamumas tarnybai pagal sveikatos būklę, kuris nustatomas praėjus 6 mėnesiams nuo laikinojo

nedarbingumo termino pabaigos, jam mokama 18 profesinės karo tarnybos eiliniui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Vienkartinė kompensacija krašto apsaugos ministro sprendimu gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 12 mėnesių nuo sprendimo dėl vienkartinės kompensacijos išmokėjimo priėmimo dienos. Šioje dalyje numatyta vienkartinė kompensacija nemokama, jeigu vienkartinė kompensacija kariui išmokėta šio straipsnio 8 ar 9 dalyje numatytais atvejais.

12. Jeigu lengvo sveikatos sutrikimo atveju karys po gydymo netapo neįgalus, tačiau liko liekamųjų reiškinių (sutriko motorinės ir (ar) sensorinės, ir (ar) psichinės funkcijos) ir dėl to sumažėjo kario tinkamumas tarnybai pagal sveikatos būklę, kuris nustatomas praėjus 3 mėnesiams nuo laikinojo nedarbingumo termino pabaigos, kariui mokama 12 atitinkamo laipsnio profesinės karo tarnybos kariui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Jeigu lengvo sveikatos sutrikimo atveju kariūnas netapo neįgalus, tačiau liko liekamųjų reiškinių (sutriko motorinės ir (ar) sensorinės, ir (ar) psichinės funkcijos) ir dėl to sumažėjo kariūno tinkamumas tarnybai pagal sveikatos būklę, kuris nustatomas praėjus 3 mėnesiams nuo laikinojo nedarbingumo termino pabaigos, jam mokama 12 profesinės karo tarnybos eiliniui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Vienkartinė kompensacija krašto apsaugos ministro sprendimu gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 12 mėnesių nuo sprendimo dėl vienkartinės kompensacijos išmokėjimo priėmimo dienos. Šioje dalyje numatyta vienkartinė kompensacija nemokama, jeigu vienkartinė kompensacija kariui išmokėta šio straipsnio 8 ar 9 dalyje numatytais atvejais.

13. Kariui žuvus (mirus) dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų vykdymu, ar kai karys nužudytas dėl priežasčių, susijusių su kario statusu, mokama 120 atitinkamo laipsnio profesinės karo tarnybos kariui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija, bet ne mažiau kaip po 100 Vyriausybės nustatytų minimaliųjų mėnesinių algų kiekvienam kario išlaikytiniui. Kariūnui žuvus (mirus) dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų vykdymu, ar kai kariūnas nužudytas dėl priežasčių, susijusių su kario statusu, mokama 120 profesinės karo tarnybos eiliniui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija, bet ne mažiau kaip po 100 Vyriausybės nustatytų minimaliųjų mėnesinių algų kiekvienam kariūno išlaikytiniui. Vienkartinė kompensacija krašto apsaugos ministro sprendimu gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 36 mėnesius nuo sprendimo dėl vienkartinės kompensacijos išmokėjimo priėmimo dienos.

14. Kariui žuvus (mirus) dėl priežasčių, susijusių su kario statusu, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje numatytus atvejus, mokama 12 atitinkamo laipsnio profesinės karo tarnybos kariui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Kariūnui žuvus (mirus) dėl priežasčių, susijusių su kario statusu, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje numatytus atvejus, mokama 12 profesinės karo tarnybos eiliniui pirmaisiais tarnybos metais nustatyto dydžio mėnesinių tarnybinių atlyginimų (be priedų) vienkartinė kompensacija. Vienkartinė kompensacija krašto apsaugos ministro sprendimu gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 12 mėnesių nuo sprendimo dėl vienkartinės kompensacijos išmokėjimo priėmimo dienos.

15. Pagal šio straipsnio 13 ir 14 dalis vienkartinė kompensacija lygiomis dalimis išmokama žuvusiojo (mirusiojo) sutuoktiniui, tėvui, motinai ir kiekvienam kario išlaikytiniui. Išlaikytiniai yra nedarbingi asmenys, kurie buvo žuvusiojo (mirusiojo) išlaikomi arba jo žūties (mirties) dieną turėjo teisę gauti iš jo išlaikymą; taip pat žuvusiojo (mirusiojo) vaikai, gimę po jo žūties (mirties); vaikai, iki jiems sukaks 18 metų, o vaikai, kurie mokosi bendrojo ugdymo mokyklose, profesinio mokymo įstaigose, aukštosiose mokyklose pagal nuolatinės ar iššęstinės studijų formų programas, – iki jiems sukaks 24 metai, taip pat neįgalūs asmenys.

16. Krašto apsaugos ministerija gali drausti savo civilinę atsakomybę kario žūties (mirties) ir sveikatos sutrikimo atvejais.

17. Šiame straipsnyje nurodytų vienkartinių kompensacijų išmokėjimo tvarką nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

18. Šiame straipsnyje nustatytos vienkartinių kompensacijų išmokėjimo sąlygos ginkluotos gynybos nuo agresijos (karo) metu negalioja.“

17 straipsnis. 68 straipsnio pakeitimas

Papildyti 68 straipsnį 7 dalimi:

„7. Profesinės karo tarnybos kariams ir kariūnams, kurių materialinė būklė sunki dėl jų pačių ligos, sutuoktinio, sugyventinio, jeigu jis nurodytas profesinės karo tarnybos kario privačių interesų deklaracijoje, tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių) ir seserų (įseserių), taip pat išlaikytinių, kurių globėju ar rūpintoju yra paskirtas profesinės karo tarnybos karys ar kariūnas, ligos ar mirties, stichinės nelaimės ar turto netekimo, jų rašytiniu prašymu gali būti skiriama iki 5 Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių pašalpa. Pašalpa skiriama iš Krašto apsaugos ministerijai skirtų asignavimų krašto apsaugos ministro nustatyta tvarka.“

18 straipsnis. 77² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 77² straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„77² straipsnis. Civilių statutinių valstybės tarnautojų, atliekančių civilinę krašto apsaugos tarnybą tarptautinių operacijų kariniuose vienetuose, papildomos socialinės garantijos

Civiliams statutiniams valstybės tarnautojams, atliekantiems civilinę krašto apsaugos tarnybą tarptautinių operacijų kariniuose vienetuose, šio įstatymo 67 straipsnio nustatytomis sąlygomis ir tvarka taikomos šio įstatymo 67 straipsnio 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 ir 13 dalyse nustatytos garantijos, vienkartinės kompensacijas apskaičiuojant pagal vidutinį žuvusio (mirusio) tarnautojo ar tarnautojo, kurio sveikata buvo sutrikdyta, darbo užmokestį. Šio įstatymo 67 straipsnio 6, 7, 8, 9, 10, 11 ir 12 dalyse nustatyta vienkartinė kompensacija mažinama priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos netekto darbingumo vienkartinės kompensacijos ar netekto darbingumo periodinės kompensacijos, mokėtinos ne daugiau kaip 12 mėnesių, dydžiu. Šio įstatymo 67 straipsnio 13 dalyje nustatyta vienkartinė kompensacija mažinama priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos vienkartinės socialinio draudimo išmokos apdraustajam mirus dydžiu.“

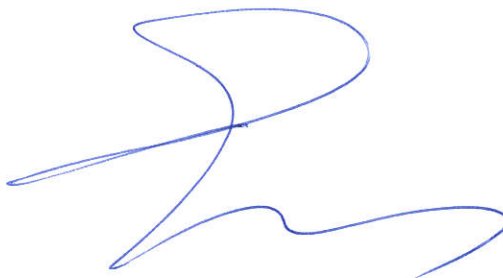
19 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalį ir šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministras ir Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministras iki 2016 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė